

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912010227
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912010227.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a JUDr. Pavla Polku prejednal odvolanie obžalovaného Y. V. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/49/2012 z 28.3.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/49/2012 z 28.3.2013.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. V. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/69/2012 z 22.8.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru ani po doplnení dokazovania konfrontáciou poškodených nemožno bez pochybností dospieť k jednoznačnému záveru, že spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Poukázal na skutočnosti, ktoré poškodený Y. O. a poškodený G. L. uviedli pri konfrontácii. Ani konfrontáciou sa nepodarilo odstrániť rozpory vo výpovediach týchto poškodených. Vzhľadom na dôkaznú situáciu mal súd postupovať v súlade so zásadou - „in dubio pro reo“. Zotrval na tom, že ani jedného z poškodených k ničomu nenútil. Naopak, za vrátenie mobilného telefónu ponúkal poškodeným finančnú odmenu. Podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu. V ďalšom odvolaní, ktoré podal sám obžalovaný uviedol, že pri konfrontácii poškodených mu nebolo umožnené klásť poškodeným otázky a tak vyvrátiť ich klamstvá. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, umožňujúcim mu vo veci aj spravodlivo rozhodnúť, pokiaľ by dôkazy vyhodnotil dôsledne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd poznamenáva, že už vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3To/145/2012 zo 17.1.2013, ktorým bol čiastočne zrušený vo výroku o vine rozsudok okresného súdu a vec v zrušenej časti bola vrátená na prejednanie a rozhodnutie, upozornil, že dôkazná situácia vzhľadom na rozporné výpovede svedkov Y. O. a G. L. nie je jednoznačná, nakoľko z ich výpovedí nemožno bezpečne ustáliť, či obžalovaný mal spáchať prečin nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 Tr. zák. alebo zločin vydierania v zmysle § 189 Tr. zák. Práve pre dôsledné objasnenie tejto skutočnosti krajský súd nariadil vykonať konfrontáciu medzi obidvoma poškodenými. V zrušujúcom uznesení krajský súd presne uviedol, v čom spočívajú podstatné rozpory vo výpovediach týchto poškodených majúce za následok nemožnosť objektívneho a bezpečného posúdenia, o aký trestný čin ide. Okresný súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle intencií krajského súdu a vykonal konfrontáciu medzi poškodenými L. a O.. Pri konfrontácii obidvaja poškodení prakticky zotrvali na svojich pôvodných výpovediach, avšak po vzájomných vyjadreniach poškodených, poškodený Y. O. uviedol, že súhlasí s tým, čo povedal G. L., pretože on bol pri svojej výpovedi pod vplyvom drog. Má ísť o jeho výpoveď z prípravného konania. Z tohto vyjadrenia svedka Y. O. vyplýva, že hoci vypovedal rozdielne ako svedok G. L., súhlasí s tým, čo svedok G. L. uviedol pri konfrontácii. Takéto vyjadrenie svedka Y. O. sponchybňuje jeho dôveryhodnosť ako svedka a sponchybňuje pravdivosť jeho pôvodnej výpovede z prípravného konania, na ktorej neskôr zotrval, keď uviedol, že túto vykonal pod vplyvom drog.

Na základe takejto dôkaznej situácie podľa názoru krajského súdu nebolo objektívne, bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v bode 1/ napadnutého rozsudku - teda tak, ako bol skutok uvedený aj v obžalobe. Pokiaľ by bol takýto skutok jednoznačne a nepochybne preukázaný obžalovanému, išlo by o zločin vydierania.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom však vyplýva, že takýto priebeh skutku uvádzal vo svojej výpovedi len svedok Y. O., pričom jeho výpoveď nepotvrdoval nielen obžalovaný, ale ani svedok G. L.. Navyiac, pri konfrontácii svedok Y. O. uviedol, že súhlasí s výpoveďou poškodeného G. L. a svoju pôvodnú výpoveď označil ako výpoveď vykonanú pod vplyvom drog.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu podľa názoru krajského súdu preto nemožno konštatovať, že bolo vykonanými dôkazmi preukázané, že skutok kvalifikovaný obžalobou ako zločin vydierania sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku.

Na základe vykonaných dôkazov možno podľa názoru krajského súdu konštatovať, že objektívne bolo preukázané, že obžalovaný:

- dňa 30.12.2011 v čase po 18.00 h. v priestoroch herne VIX na Hurbanovej ul. v Ružomberku pristúpil k G. L. a Y. O. a pýtal si od nich mobilný telefón, ktorý mu pred chvíľou odcudzili a keď mu títo povedali, že telefón mu nezobrali, povedal, že teda počká na videozáznam z herne VIX a keď sa potvrdí, že mu mobilný telefón zobrali, povedal, že sa majú na čo tešiť, že to bude riešiť iným spôsobom, pričom z bundy vytiahol presne nezistenú pištoľ, ktorou na nich mieril, v dôsledku čoho mu G. L. s Y. O. zo strachu asi po hodine mobilný telefón vrátili.

Takto objektívne preukázaný priebeh skutku však napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu mal takýmto spôsobom prvostupňový súd upraviť skutok uvedený v obžalobe a potom uviesť aj správnu právnu kvalifikáciu. Dôkazy vykonané pred prvostupňovým súdom objektívne nepreukazujú priebeh skutku tak, ako je tento uvedený v obžalobe a ako ho uviedol aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Krajský súd na verejnom zasadnutí sám nemohol vykonať úpravu skutku bez doplnenia dokazovania a keďže dokazovanie bolo prvostupňovým súdom vykonané v dostatočnom rozsahu, avšak pre postup v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. - aby krajský súd sám vo veci rozhodol, neboli splnené zákonné podmienky, preto krajský súd na základe odvolania obžalovaného zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu už neprichádza do úvahy doplnenie dokazovania pred prvostupňovým súdom, ale prvostupňový súd bude musieť opätovne dôslednejšie vyhodnotiť dôkaznú situáciu tak, aby jeho postup zodpovedal ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. a najmä právnomu názoru vysloveného krajským súdom.

Záverom krajský súd poznamenáva, že pokiaľ obžalovaný v odvolaní uviedol, že pri konfrontácii medzi poškodenými mu nebolo umožnené klásť poškodeným otázky, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, takéto tvrdenie obžalovaného považuje krajský súd za neopodstatnené, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28.3.2013, na ktorom bola vykonaná konfrontácia medzi poškodenými, je zrejmé, že obžalovanému bolo nielen umožnené vyjadriť sa k výpovediam poškodených, ale bolo mu umožnené aj klásť týmito otázky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.